

fen for den Forbrydelse, hvorefter Spørgsmaalene stilles, ikke er større, end for den, hvorefter Anklagen lyder, og at det stedse iagttages, at Anklagede ikke har været uforberedt paa eller har savnet Leilighed til at forsvare sig imod den Bestyldning, ifølge hvilken han skal undergaae Dom.

§ 245.

Spørgsmaalet kan enten gaae ud paa: om en bestemt udtryffeligt nævnt Forbrydelse er begaaet; eller ogsaa kan Spørgsmaalet stilles saaledes: at Forbrydelsen opløses i dens faktiske Bestanddele, saa at Nævningerne besvare det Spørgsmaal, om en Gjerning, udført under visse nærmere betegnede Omstændigheder, er bevist, medens Dommerne derefter afgjøre, om og hvilken Forbrydelse, i Henhold til den afgivne Erklæring, kan ansees bevist.

Vælges den første Fremgangsmaade, angiver Førstedommeren ikke ved Spørgsmaalets Stillelse, men derimod i sin Veiledning (§ 241), de Betingelser, der udkræves, for at Forbrydelsen kan siges at være tilstede, og har Loven i saa Henseende fastsat bestemte Regler, angiver han Lovens Ord. Selve Spørgsmaalet vil da f. Ex. lyde paa: „Er Anklagede skyldig i til den Tid, paa det Sted m. v. at have begaaet det eller det Tyveri, Mord, Røveri eller anden Forbrydelse“.

Vælges derimod den sidste Fremgangsmaade, optages i selve Spørgsmaalet de Betingelser, der udkræves, for at Forbrydelsen kan siges at være tilstede. Spørgsmaalet vil i Anledning af et Tyveri da f. Ex. lyde saaledes: „Er Anklagede . . . skyldig i, til den Tid, paa det Sted, med Eierens Billig, hemmelig og uberettiget at have borttaget den eller den Gjenstand, tilhørende N. N.“ Besvares saadant Spørgsmaal bekræftende, og Anklagen f. Ex. gaaer ud paa et Indbrudstyveri, stilles derpaa det andet Spørgsmaal: „Har Anklagede, for at udføre denne Gjerning, opbrudt en Indgangsdør, eller et Vindue eller . . .?“

§ 246.

Efterat Førstedommeren har stillet Spørgsmaalene, kan den offentlige Anklager eller Anklagede og hans Forsvarer indstille, at Spørgsmaalene stilles paa anden Maade end sseet er, hvorefter Dommerne tage Beslutning.

§ 247.

Netskriveren indfører i Retsprotokollen Anklageakten, Navnene paa Dommerne, Nævningerne, den offentlige Anklager, den private Klager, Anklagede og hans Forsvarer, Syns-, Skjønsmænd og Vidner. Førstedommeren bestemmer, om et fremlagt Dokument skal indføres i Protokollen eller ikke; under alle Omstændigheder angives i Protokollen, hvilke Dokumenter og andre Bevisligheder ere fremlkomne fra Parterne. De formelle og andre Indsigelser, der under Sagen fremsættes, saavel som Dommerens Beslutning i saa Henseende, angives. Af Vidneforklaringerne, Parternes Udtalelser, Dommerens Udvikling af Sagen, optegnes kun det, der kræves optegnet af Dommeren, naar han selv anseer det fornødent, eller naar han tilstæder det, efter Indstilling af en af Parterne eller en Nævning eller en af Meddommerne. De stillede Spørgsmaal, hvorefter Nævningerne skulle erklære sig, optegnes ordret.

Staaer en Sags Behandling paa i flere Dage, undertegnes Protokollen ved hvert Mødes Slutning, efterat være oplæst, af Dommerne og Netskriveren. Sluttes Sagen paa een Dag, undertegnes Protokollen først, naar Sagen er paadømt og Dommen er indført i Protokollen.

§ 248.

Efterat Førstedommeren har stillet Spørgsmaalene, træde Nævningerne sammen for at afgive deres Erklæring. Anklageakten, de af Parterne fremlagte Dokumenter samt en Afskrift af de stillede Spørgsmaal overleveres dem. De kunne forblive i Retsalen for at enes om Erklæringen, eller, dersom Sagen giver Anledning til Tvivlsmaal, trække sig tilbage i et dertil indrettet Værelse, for at raadslaae inden lukkede Døre.

§ 249.

Naar en Sag er overgivet til Nævningerne og deres Erklæring ikke vil kunne afgives snarlig, kan Førstedommeren, medens de raadslaae, lade foretage en anden Sag for andre Nævninger, i hvilket Tilfælde selvfølgelig de allerede sammentraadte Nævningers Navne undertages fra Ledtrækningen. En ny Sag vil dog ikke blive paabegyndt, dersom Antallet af Nav-